

EURÓPAI KÖZPONTI BANK

ÚTMUTATÓ A NEMZETI HATÓSÁGOKNAK AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANKKAL A

JOGSZABÁLYTERVEZETEKRŐL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓJÁHOZ

EURÓPAI KÖZPONTI BANK

**ÚTMUTATÓ A NEMZETI
HATÓSÁGOKNAK AZ
EURÓPAI KÖZPONTI BANKKAL A
JOGSZABÁLYTERVEZETEKRŐL
FOLYTATOTT
KONZULTÁCIÓJÁHOZ**

© Európai Központi Bank (2005)

Cím:

Kaiserstrasse 29
60311 Frankfurt am Main
Németország

Postacím:

Postfach 16 03 19
60066 Frankfurt am Main
Németország

Telefon:

+49 69 1344 0

Honlap:

<http://www.ecb.int>

Fax:

+49 69 1344 6000

Telex:

411 144 ecb d

Ezen útmutató az EKB álláspontját tükrözi, és az nem érinti a 98/415/EK határozat értékelését a közösségi jog helyes végrehajtásával megbízott közösségi intézmények által.

Ez az útmutató tájékoztatás céljára készült. Kizárólag az Európai Unió Hivatalos Lapjának nyomtatásban megjelent kiadványaiban közzétett jogszabályok szövege tekinthető hivatalos szövegnek.

Valamennyi jog fenntartva. A kiadvány kizárólag oktatási és nem kereskedelmi célból, a forrás feltüntetésével sokszorosítható.

ISBN 92-9181-677-9 (nyomtatott formában)

ISBN 92-9181-678-7 (elektronikus formában)

TARTALOMJEGYZÉK

ELŐSZÓ	5	5 A vélemény elfogadása	23
VEZETŐI ÖSSZEFOGLALÓ	6	6 A nyelvi rezsim	23
I AZ EKB JOGSZABÁLYTERVEZETEKKEK KAPCSOLATOS TANÁCSADÓ SZEREPÉNEK HÁTTERE	8	7 A vélemény átadása és annak további megfontolása	23
II A 98/415/EK HATÁROZAT CÉLKITŰZÉSEI	10	8 Közzététel	23
III AZ EKB-VAL FOLYTATANDÓ KONZULTÁCIÓ KÖTELEZETTSÉGÉNEK TERJEDELME	12	V A KONZULTÁCIÓS KÖTELEZETTSÉG TELJESÍTÉSE	24
1 A konzultáló hatóságok	12	VI A KONZULTÁCIÓ ELMARADÁSÁNAK JOGKÖVETKEZMÉNYEI	25
2 A konzultáció körébe tartozó jogszabálytervezetek	13	MELLÉKLET	27
3 Az EKB hatáskörei	14	1 A Tanács határozata (1998. június 29.) a nemzeti hatóságoknak az Európai Központi Bankkal a jogszabálytervezetetről folytatott konzultációjáról (98/415/EK)	28
4 Végrehajtó jogszabályok	17	2 Azon jogszabálytervezetek tárgyköreinek áttekintése, amelyekkel kapcsolatban az EKB-val és korábban az EMI-vel konzultációt folytattak	32
IV A KONZULTÁCIÓS ELJÁRÁS	19		
1 Az EKB-val folytatott konzultáció megfelelő időpontja	19		
2 A vélemény iránti kérelem	20		
3 Határidők	21		
4 A kézhezvétel igazolása	22		

ELŐSZÓ

Nagy örömmel szolgál, hogy bemutatathatom e kiadványunkat: *Útmutató a nemzeti hatóságoknak az Európai Központi Bankkal a jogszabálytervezetéről folytatott konzultációjához*. Az EKB valamennyi egyéb kiadványához hasonlóan ez az útmutató is világosan kifejezésre juttatja az EKB elkötelezettségét a nyitottság és az átláthatóság alapelvei tekintetében, valamint hozzájárul ahhoz, hogy az EKB céljai és tevékenységei szélesebb körben ismertté váljanak.

Az EK-Szerződés a tagállamok kötelezettségévé teszi azt, hogy az EKB véleményét kérjék az annak hatáskörébe tartozó jogszabálytervezetekkel kapcsolatban. A történelmi mérföldkőnek számító EU-bővítést követően a konzultációs eljárásokban részt vevő szereplők száma jelentősen megnövekedett. Az EKB ezért elkészítette ezt az útmutatót, hogy tájékoztassa és segítse a nemzeti hatóságokat (különösen az új tagállamokban) e kötelezettség tekintetében. Az útmutató ebből a célból bemutatja az EKB-val folytatott konzultáció célkitűzéseit és tárgykörét, valamint a követendő eljárást.

Bízom abban, hogy ez az útmutató felhívja a figyelmet valamennyi érintett fél jogaira és kötelezettségeire, és egyben elősegíti az EKB tanácsadói szerepének jobb megismerését. Ebben a vonatkozásban az útmutató célja az, hogy bátorítsa a konzultációs eljárás gyakoribb alkalmazását, és ezzel hozzájáruljon az EKB hatáskörébe tartozó tagállami jogszabályok harmonizációjához.

Végül hangsúlyozni szeretném a jogalkotási eljárásban részt vevő nemzeti hatóságok és a Központi Bankok Európai Rendszere/eurorendszer közötti szoros együttműködés biztosításának fontosságát. Bízom abban, hogy ez a kiadvány elő fogja segíteni az ilyen, valamennyi érintett fél érdekében álló, szoros együttműködést.

Frankfurt am Main, 2005. június

Jean-Claude Trichet

VEZETŐI ÖSSZEFOGLALÓ

A nemzeti hatóságok kötelesek konzultációt folytatni az Európai Központi Bankkal (a továbbiakban: „EKB”) az EKB hatáskörébe tartozó jogszabálytervezetetről. E kötelezettség az Európai Közösséget létrehozó szerződés 105. cikkének (4) bekezdéséből ered, és annak megsértése az Európai Közösségek Bírósága előtt jogsértési eljárások megindításához vezethet.

Az EKB tanácsadó szerepének célja annak biztosítása, hogy a nemzeti hatóságok is hasznát lássák az EKB szakértelmének, ezáltal hozzájárulva az Európai Unió (a továbbiakban: „EU”) általános célkitűzéseéhez; biztosítva, hogy a nemzeti jogalkotás feleljen meg a Központi Bankok Európai Rendszere (a továbbiakban: „KBER”) jogi keretének, illetve legyen összhangban az EKB-politikákkal; és elősegítve az információ megosztását, valamint az EKB és a nagyközönség közötti kommunikációt.

A konzultációs kötelezettség az Egyesült Királyság kivételével minden EU-tagállamra vonatkozik. Az EKB-val folytatott konzultációra irányadó eljárás részletei a 98/415/EK tanácsi határozatban találhatók.

Bár gyakran a nemzeti miniszterek azok, akik az EKB véleményét kérik, a nemzeti hatóságok széles köre (mint például a parlamentek és a szabályozói hatalommal rendelkező testületek) folytathat az EKB-val konzultációt. A konzultáló hatóságnak nem szükséges megegyeznie a jogszabályt kezdeményező (vagy elfogadó) hatósággal.

A konzultációs kötelezettség csak azon rendelkezésekre vonatkozik, amelyek az érintett tagállamban jogilag kötelező erővel fognak bírni, illetve általánosan alkalmazandóak lesznek. E kötelezettség nem korlátozódik azon jogszabályokra, amelyeket a parlamentnek kell elfogadnia, ugyanakkor nem szükséges az EKB-val konzultációt folytatni az elsődleges nemzeti jogszabályokat végrehajtó másodlagos jogszabályokról, amennyiben ez utóbbiak hatása nem eltérő azoktól. A tagállamok általában nem folytatnak az EKB-val konzultációt a közösségi irányelvek átültetéséről, bár az EKB alkalmanként – olyan irányelvek vonatkozásában, amelyek a KBER számára különösen jelentősek, illetve amelyek tekintetében a harmonizáció különösen fontos – erre ösztönözte azokat. Ismételt konzultálni kell az EKB-val, ha lényegesen módosulnak a jogszabálytervezet azon rendelkezései, amelyekről korábban az EKB véleményét kérték.

Az EKB hatáskörébe tartozó ügyek közé tartoznak a KBER-re a Szerződés alapján háruló, különösen a 105. cikk (2) bekezdésében felsorolt feladatok. Nem kimerítő jellegű a 98/415/EK határozatban foglalt azon ügykategóriák felsorolása, amelyekben az EKB-val konzultációt kell folytatni.

Az EKB-val a jogalkotási folyamat megfelelő szakaszában kell konzultálni, azaz olyan időpontban, amely lehetővé teszi az EKB számára véleménye valamennyi szükséges nyelvi változatban történő elfogadását és a jogszabályi rendelkezést kezdeményező hatóság számára az EKB véleményének a lényegi döntések meghozatala előtti figyelembe vételét. A nemzeti

hatóságok határidőt szabhatnak az EKB véleményének előterjesztésére; a legrövidebb határidő egy hónap. Az egy hónavnál rövidebb határidő csak különlegesen sürgős esetekben megengedett; ilyen esetben a sürgősség indokát meg kell adni.

A konzultáció alatt a jogszabálytervezet elfogadási eljárása függőben van, bár a nemzeti jogalkotási folyamatban egyes lépéseket meg lehet tenni. A határidő lejáratakor a felfüggesztés megszűnik, azonban az érintett hatóságoknak ennek ellenére figyelembe kell venniük az EKB véleményét, amennyiben azt a jogszabály végső elfogadása előtt kézhez kapják. A konzultáló hatóságnak minden esetben fel kell hívnia az elfogadó hatóság (amennyiben az más szerv) figyelmét az EKB véleményére.

A jogszabálytervezetekről készült EKB-véleményeket az EKB honlapján általában közvetlenül elfogadásuk és a konzultáló hatóság részére történő megküldésük után közzéteszik (amennyiben a késleltetésre nincs külön indok, amely esetben a véleményt legkésőbb az elfogadását követő hat hónappal teszik közzé).

I AZ EKB JOGSZABÁLYTERVEZETEKEL KAPCSOLATOS TANÁCSADÓ SZEREPÉNEK HÁTTERE

Az Európai Közösséget létrehozó szerződés (a továbbiakban: „a Szerződés”) az EKB-ra tanácsadói feladatot ró a hatáskörébe tartozó, javasolt közösségi és nemzeti jogszabálytervezetekkel kapcsolatban. Az EKB tanácsadó funkciójának alapja a Szerződés 105. cikkének (4) bekezdése, amelyet a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányának (a továbbiakban: „az Alapokmány”) 4. cikkében megismételtek. A nemzeti hatóságok EKB-val történő konzultációjának kereteit a nemzeti hatóságoknak az Európai Központi Bankkal a jogszabálytervezetéről folytatott konzultációjáról szóló, 1998. június 29-i 98/415/EK tanácsi határozat¹ (a továbbiakban: „a 98/415/EK határozat”) alkotja, amelyet 1999. január 1-je óta kell alkalmazni. Ez minden tagállamra vonatkozik az Egyesült Királyság kivételével, amelyet a Szerződéshez csatolt, a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságára vonatkozó egyes rendelkezésekről

1. keret

A Szerződés 105. cikkének (4) bekezdése:

Az EKB-val konzultálni kell:

- a hatáskörébe tartozó valamennyi közösségi jogi aktusra irányuló javaslattal kapcsolatban;
- a nemzeti hatóságok részéről az EKB hatáskörébe tartozó valamennyi jogszabálytervezettel kapcsolatban a Tanács által a 107. cikk (6) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően meghatározott kereteken belül és feltételek mellett.

Az EKB a hatáskörébe tartozó területeken véleményt terjeszthet a megfelelő közösségi intézmények vagy szervek vagy a nemzeti hatóságok elé.

Az Alapokmány 4. cikke:

E szerződés 105. cikkének (4) bekezdésének megfelelően:

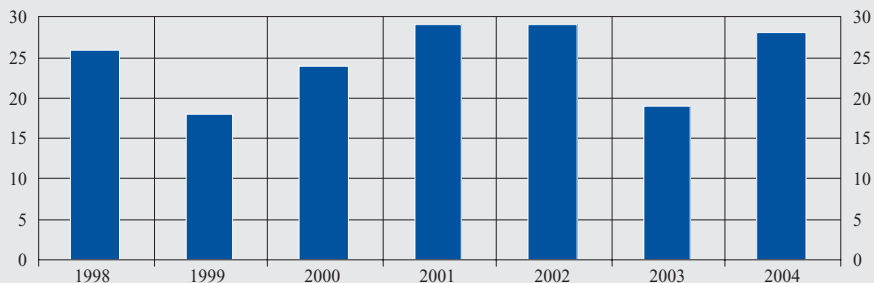
a) az EKB-val konzultálni kell:

- a hatáskörébe tartozó valamennyi közösségi jogi aktusra irányuló javaslattal kapcsolatban;
- a nemzeti hatóságok részéről az EKB hatáskörébe tartozó jogszabálytervezetekkel kapcsolatban a 42. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően a Tanács által meghatározott kereteken belül és feltételek mellett.

b) az EKB a hatáskörébe tartozó területeken véleményt terjeszthet a megfelelő közösségi intézmények vagy szervek vagy a nemzeti hatóságok elé.

¹ HL L 189., 1998.7.3., 42. o. A 98/415/EK határozat szövege az I. mellékletben található.

1. ábra A nemzeti hatóságokkal folytatott konzultációkra válaszul adott EKB-vélemények száma

szóló jegyzőkönyv mentesített a konzultációs kötelezettség alól. Létrehozása óta az EKB 173 véleményt adott ki a nemzeti hatóságok konzultációjára válaszul (lásd az 1. ábrát).

Az EKB felállítását megelőzően az Európai Monetáris Intézetnek is volt konzultációs szerepe². Az új tagállamok számára egyes tárgykörök még mindig nagy jelentőséggel bírnak, így például a nemzeti központi bankok (a továbbiakban: „NKB-k”) KBER-be való integrációja vonatkozásában, valamint az euro számos tagállamban fizetőeszközként történő bevezetésére vonatkozó EMI-vélemények minden tagállam számára nagy jelentőségű témakörök. Az EMI 68 véleményt fogadott el a nemzeti hatóságok konzultációjára válaszul, a hatáskörébe tartozó jogszabálytervezetek széles köréről.

A 98/415/EK határozat megfogalmazása meglehetősen általános jellegű, és teljes hatékonyságának biztosítása érdekében a nemzeti jogalkotóknak megfelelően meg kell érteniük: a) annak célkitűzéseit; b) a konzultációs kötelezettség terjedelmét; c) a követendő eljárást; és d) a konzultáció elmulasztásának az adott jogszabály jogszerűségére gyakorolt lehetséges hatásait. Ezen útmutató célja ezért a nemzeti jogszabályi rendelkezések készítésében részt vevő nemzeti hatóságok e négy vonatkozásban történő tájékoztatása annak érdekében, hogy azok jogaik és kötelezettségeik teljes ismeretében legyenek. Ezen útmutató számos ajánlást is tartalmaz a konzultációs eljárás hatékonyságának biztosítására.

² Lásd a Szerződés 117. cikkének (6) és (8) bekezdését, valamint a nemzeti hatóságoknak az Európai Monetáris Intézetrel a jogszabálytervezetéről folytatott konzultációjáról szóló, 1993. november 22-i 93/717/EK tanácsi határozatot (HL L 332., 1993.12.31., 14.o.).

II A 98/415/EK HATÁROZAT CÉLKITŰZÉSEI

Az *OLAF*-ítéletben³ az Európai Közösségek Bírósága (a továbbiakban: „a Bíróság”) tisztázta a Szerződés 105. cikke (4) bekezdésének célkitűzéseit az EKB hatáskörébe tartozó bármely közösségi jogszabállyal kapcsolatos konzultációs kötelezettség szempontjából. A Bíróság szerint e kötelezettség célja alapvetően annak biztosítása, hogy a jogalkotás csak azt követően fogadjon el egy aktust, ha meghallgatták azt a testületet, amely az érintett terület közösségi keretében ellátott sajátos feladatai és a birtokában lévő magas szintű szakértelem alapján a jogalkotási folyamatban különösen hasznos szerep betöltésére megfelelő helyzetben van.

Bár az *OLAF*-ítélet a közösségi intézményeknek az EKB-val a javasolt közösségi jogszabályok vonatkozásában fennálló konzultációs kötelezettségéről szól, segít a tagállamok nemzeti jogszabálytervezetek tekintetében fennálló konzultációs kötelezettsége tisztázásában is. Az *OLAF*-ítéletből az a következtetés is levonható, hogy a 98/415/EK határozat célja az EKB számára annak lehetővé tétele, hogy a nemzeti jogalkotókat megfelelő időben lássa el szakértői tanáccsal a hatáskörébe tartozó kérdésekkel kapcsolatos jogszabálytervezetek vonatkozásában. E tanácsadás célja annak biztosítása, hogy a nemzeti jogi keretrendszer: a) a Szerződés 105. cikkének (1) bekezdésében megállapított módon járuljon hozzá a KBER célkitűzéseinek eléréséhez; b) legyen összeegyeztethető a KBER jogi keretrendszerével; és c) legyen összhangban a KBER politikáival. A 98/415/EK határozat alapján fennálló konzultációs kötelezettséget arra szánták, hogy az esetlegesen össze nem egyeztethető vagy ellentmondásos nemzeti jogalkotásból eredő problémáknak elébe vágó, megelőző rendszerként működjön. A konzultációnak ennél fogva a jogszabály tervezeti stádiumában kell zajlania, pontosabban annak azon szakaszában, amelyben az érintett jogszabály elfogadásában részt vevő nemzeti hatóságok haszonnal vehetik figyelembe az EKB véleményét.

E tekintetben a konzultációs kötelezettség gyakorlatilag lehetővé tette a tagállamok számára annak biztosítását, hogy a nemzeti jogszabályok – beleértve az NKB-k alapszabályát is – a Szerződés 109. cikkének megfelelően a Szerződéssel és az Alapokmánnyal összeegyeztethetők maradjanak.

A 98/415/EK határozattal létrehozott konzultációs eljárás számos további előnnyel rendelkezik. Értékes eszközként szolgál az információk és a szakértelem megosztása tekintetében. A konzultációk az EKB tájékozódásának fontos eszközét képezik a hatáskörébe tartozó területeken a tagállamokban bekövetkezett jogalkotási fejleményekkel kapcsolatban. Előnyt jelent az EKB saját álláspontjának – például hasonló kérdéseket megvitató közösségi vagy nemzetközi fórumokon – kialakításakor az a szakértelem, amelyre a konzultációk

---

3 A C-11/00 sz. *Európai Közösségek Bizottsága kontra Európai Központi Bank* (EBHT 2003, I-7147. o.) ügy, különösen az ítélet 110. és 111. pontja. Ebben az ügyben a Bíróság fenntartotta a Bizottság határozatát, és megsemmisítette a csalások megelőzéséről szóló, 1999. október 7-i EKB/1999/5 határozatot. Az ítélet jelentős az EKB tanácsadó szerepének tisztázása szempontjából, mivel a Bíróság az EKB kérelmére válaszul első alkalommal vizsgálta meg a Szerződés 105. cikke (4) bekezdésének célkitűzéseit.

alkalmával a jogszabálytervezetek megvizsgálása révén tesz szert. Továbbá az EKB-vélemények elősegítik az EKB hatáskörén belüli tagállami jogalkotás harmonizációját, és hozzájárulnak a nemzeti jogszabályok minőségének javításához, mivel azok az EKB feladatainak gyakorlása során felhalmozódott szakértelmen alapulnak⁴. Az EKB-vélemények (az érintett jogszabályok Szerződéssel való összeegyeztethetőségével kapcsolatos eljárásokban) a Bíróság vagy (az adott jogszabály értelmezéséről vagy érvényességéről folyó eljárásokban) a nemzeti bíróságok által figyelembe vehető forrásként is szolgálhatnak.

Más közösségi intézmények véleményeihez hasonlóan az EKB-vélemények sem kötelező erejűek. Ez azt jelenti, hogy a nemzeti jogalkotóknak nem kell követniük az EKB véleményét. Azonban a 98/415/EK határozattal létrehozott rendszert annak biztosítására szánták, hogy a nemzeti jogszabályokat csak az EKB véleményének megfelelő figyelembe vételét követően fogadják el. E rendszer hatékonynak bizonyult, és a nemzeti jogalkotók általában egyetértettek a tervezett jogszabály módosításával vagy akár visszavonásával is, mintsem az EKB álláspontjába ütköző jogszabályokat fogadjanak el.

Végül a konzultációs kötelezettség hozzájárul az EKB nagyközönséggel és piacokkal folyó külső kommunikációjához is. Az átláthatóság támogatása általános EKB-politika, és e célból a nemzeti hatóságok konzultációjára válaszként alkotott véleményeket főszabályként közvetlenül elfogadásuk és a konzultáló hatóságnak történő továbbításuk után közzéteszik az EKB honlapján.

---

4 Lásd a C-11/00 szügyben a főtanácsnok véleményét, amelyet a Bíróság ítéletének 110. pontjában fogadott el.

III AZ EKB-VAL FOLYTATANDÓ KONZULTÁCIÓ KÖTELEZETTSÉGÉNEK TERJEDELME

2. keret

A 98/415/EK határozat 2. cikkének (1) és (2) bekezdése:

- (1) A tagállamok hatóságai konzultálnak az EKB-val valamennyi olyan jogszabálytervezettel kapcsolatban, amely a Szerződés alapján az EKB hatáskörébe tartozik, és különösen a következőkről:
- valutaügyek,
  - fizetőeszközök,
  - nemzeti központi bankok,
  - a monetáris, pénzügyi, banki, fizetési rendszerrel és fizetési mérleggel kapcsolatos statisztikák gyűjtése, összeállítása és továbbítása,
  - fizetési és elszámolási rendszerek,
  - a pénzintézetekre vonatkozó szabályok, amennyiben azok lényegesen befolyásolják a pénzintézetek és pénzpiacok stabilitását.
- (2) Ezen túlmenően, a nem résztvevő tagállamok hatóságainak konzultálniuk kell az EKB-val a monetáris politika eszközeire vonatkozó bármely jogszabálytervezetről.

1 A KONZULTÁLÓ HATÓSÁGOK

1.1 A KONZULTÁCIÓRA KÖTELES HATÓSÁGOK KÖRE

A 98/415/EK határozat 2. cikkének (1) bekezdése egyértelművé teszi, hogy az EKB hatáskörébe tartozó jogszabálytervezetek tekintetében a konzultáció folytatásának kötelezettsége a „tagállamok hatóságait” terheli. Mivel a 98/415/EK határozat az Egyesült Királyság kivételével valamennyi tagállamra vonatkozik, az érintett hatóságok nem csak az eurót bevezető tagállamok (a továbbiakban: „a részt vevő tagállamok”), de az Egyesült Királyság hatóságai kivételével az eurót még be nem vezető tagállamok (a továbbiakban: „a nem részt vevő tagállamok”) hatóságai is.

A 98/415/EK határozat 3. cikkének (1) bekezdése tisztázza, hogy a tagállami hatóságok „a tagállamok jogszabálytervezetet készítő hatóságai”. Ezen túlmenően a 98/415/EK határozat 4. cikkéből következik, hogy a konzultáló hatóság különbözhet nem csak az „elfogadó hatóságtól”, de a „jogszabálytervezetet kezdeményező hatóságtól” is.

A gyakorlatban az EKB-val a hatóságok széles köre konzultál. A nemzeti parlamenteken átmenő jogszabályok esetében az EKB-val általában a nemzeti kormány megfelelő tagja, rendszerint a pénzügyminiszter vagy az igazságügyi miniszter konzultál. Alkalmanként az NKB-kon keresztül zajlik a konzultáció. Egyéb jogszabályok esetén az EKB-val rendszerint

az a hatóság konzultál, amely az érintett jogszabály elfogadására hatáskörrel rendelkezik, például a nemzeti kormány illetékes tagja vagy a szabályozói hatáskörrel rendelkező NKB. Végül az EKB-val konzultáltak olyan nemzeti hatóságok is (NKB-k, felügyelő hatóságok vagy olyan különleges testületek, mint például az euróra áttérést irányító nemzeti igazgatóság), amelyek nem rendelkeztek az adott jogszabály kezdeményezésére vagy elfogadására formális hatáskörrel, de jogilag vagy ténylegesen részesei voltak az elfogadási folyamatnak. Ez esetekben az EKB azon az állásponton van, hogy a konzultáció abban az esetben helyénvaló, ha kétségtelen, hogy a szóban forgó hatóság a kezdeményező vagy elfogadó hatóság nevében jár el.

1.2 A NEMZETI PARLAMENTEK SZEREPE

A nemzeti parlamentek a 98/415/EK határozat alkalmazásában akkor minősülnek „jogszabálytervezet készítő hatóságnak”, ha az egy vagy több tagjuk által az EKB hatáskörén belül kezdeményezett jogszabálytervezetet vitatnak meg⁵. A nemzeti parlamenteknek saját eljárási szabályaik alapján kell dönteniük arról, hogy miként kell előzetes EKB-véleményre beterjeszteni az egy vagy több tagjuk által kezdeményezett és az EKB hatáskörébe tartozó jogszabálytervezeteket. Egy esetben egy tagállami kormány saját kezdeményezésére eljárva, a nemzeti joggal összhangban konzultált az EKB-val egy olyan jogszabálytervezetről, amelyet a nemzeti parlament tagjai kezdeményeztek.

2 A KONZULTÁCIÓ KÖRÉBE TARTOZÓ JOGSZABÁLYTERVEZETEK

3. keret

A 98/415/EK határozat 1. cikkének (1) bekezdése:

E határozat alkalmazásában:

...

„jogszabálytervezet”: valamennyi olyan rendelkezés, amely jogilag kötelezővé válna, és egy tagállam területén általánosan alkalmazva nem meghatározott számú esetre állapít meg szabályokat és nem meghatározott számú természetes és jogi személy a címzettje.

A 98/415/EK határozat 2. cikkének (1) bekezdése szerint a tagállami hatóságok minden, az EKB hatáskörébe tartozó jogszabálytervezetről kötelesek az EKB-val konzultációt folytatni. A 98/415/EK határozat 1. cikkének (1) bekezdése meghatározza a „jogszabálytervezet” fogalmát. E meghatározás azon rendelkezésekre utal, amelyek jogilag kötelezővé válna, és egy tagállam teljes (vagy földrajzilag körülhatárolt) területén általánosan alkalmazva „nem meghatározott számú esetre állapítanak meg szabályokat és

⁵ Ez vonatkozik azon esetekre is, amelyekben a parlament tagjai javasolnak a kormány által kezdeményezett jogszabálytervezetekhez olyan módosításokat, amelyeknek lehetséges hatásuk az, hogy a jogszabálytervezet az EKB hatáskörén belülre kerül.

(amelyeknek) nem meghatározott számú” személy a címzettje. E meghatározás nem terjed ki azon jogszabálytervezetekre, amelyek kizárólagos célja a közösségi irányelveknek a tagállamok joganyagába történő átültetése (lásd a III. fejezet 4. pontját).

A konzultációs kötelezettség nem korlátozódik a parlament által elfogadandó jogszabálytervezetekre. A 98/415/EK határozat minden jogilag kötelező rendelkezésre – beleértve a másodlagos (végrehajtási) jogszabályokat is –, valamint az NKB-k és a felügyeleti hatóságok (amennyiben ezeknek szabályozói hatáskörük van) általánosan alkalmazandó, kötelező aktusaira is kiterjed. Ez azonban nem jelenti azt, hogy az EKB-val minden, az EKB hatáskörébe tartozó elsődleges nemzeti jogszabályt végrehajtó másodlagos joganyagról konzultálni kell. A 98/415/EK határozat célkitűzésére tekintettel egyértelmű, hogy az ilyen másodlagos jogszabályok tervezete vonatkozásában csak akkor kell az EKB véleményét kikérni, ha a tárgykör szorosan kapcsolódik az EKB feladataihoz, vagy a jogszabály EKB hatáskörébe tartozó területeken kifejtett hatása különbözik az elsődleges jogszabályból eredő hatásoktól. Az eljárásokkal és a szankciókkal kapcsolatos kérdéskörök példák azon kérdésekre, amelyekről szabály szerint a tagállamok nem kötelesek az EKB-val konzultációt folytatni.

Az olyan jogszabálytervezetek módosításai tekintetében, amelyeket az EKB-nak már véleményadásra beterjesztettek, a konzultáció folytatásának kötelezettsége csak a jogszabálytervezet lényegét érintő, alapvető módosításokra vonatkozik. Itt hasznos két eltérő forgatókönyv megkülönböztetése. Az első alapján a lényeges módosításokat abban a szakaszban javasolják, amikor az EKB véleményének elfogadására még nem került sor. Ilyen esetekben az EKB elvárja, hogy a konzultáló hatóság a lehető leggyorsabban benyújtsa a módosított jogszabálytervezetet annak érdekében, hogy a vélemény a legújabb szövegen alapulhasson. A második helyzetben a lényeges új rendelkezéseket az EKB-vélemény elfogadása után javasolják. Ez utóbbi helyzetben az EKB-val konzultációt kell folytatni a módosítások kapcsán. Azonban nem kötelező a további konzultáció, ha a módosítások lényegükben az EKB véleményében kifejezett álláspont átvételét célozzák. Az EKB mindazonáltal üdvözli, ha tájékoztatják a véleményeire adott válaszokról, és ha tájékoztatási célból az ilyen módosítások részleteit megkapja.

3 AZ EKB HATÁSKÖREI

A 98/415/EK határozat 2. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a tagállami hatóságok minden, a Szerződés szerint az EKB hatáskörébe tartozó jogszabálytervezetről kötelesek az EKB-val konzultációt folytatni. Ez nyilvánvalóan vonatkozik azon jogszabálytervezetekre, amelyek a Szerződés 105. cikkének (2) bekezdése alapján a KBER által végzendő alapvető feladatokat (azaz a Közösségben a monetáris politika meghatározását és végrehajtását, devizaműveletek végzését, a tagállamok hivatalos devizatartalékainak tartását és kezelését, valamint a fizetési rendszerek zavartalan működésének előmozdítását) érintik. Ugyancsak kiterjed a KBER-nek a Szerződés szerint tulajdonított feladatok széles körét érintő jogszabálytervezetekre.

A 98/415/EK határozat 2. cikkének (1) bekezdése felsorol számos olyan kérdéskört, amely kifejezetten az EKB hatáskörébe tartozónak minősül. A nemzeti hatóságoknak az e kérdésekhez kapcsolódó jogszabálytervezetek vonatkozásában konzultálniuk kell az EKB-val; ilyen kérdések: a valutaügyek; a fizetőeszközök; az NKB-k; a monetáris, pénzügyi, banki, a fizetési rendszerekkel és fizetési mérleggel kapcsolatos statisztikák gyűjtése, összeállítása és továbbítása; a fizetési és elszámolási rendszerek; a pénzintézetekre vonatkozó szabályok, amennyiben azok lényegesen befolyásolják a pénzintézetek és pénzpiacok stabilitását. A 98/415/EK határozat egyértelművé teszi, hogy az ügyek 2. cikk (1) bekezdésében megadott felsorolása nem kimerítő jellegű.

A 98/415/EK határozat 2. cikkének (2) bekezdése továbbá kifejti, hogy (az Egyesült Királyság kivételével) a nem részt vevő tagállamok hatóságai kötelesek az EKB-val konzultálni a monetáris politika eszközeire vonatkozó bármely jogszabálytervezetről. A 98/415/EK határozat amiatt tesz ilyen módon különbséget a részt vevő és a nem részt vevő tagállamok között, mert a részt vevő tagállamokban a monetáris politika eszközeiről (például a kötelező tartalékok rendszeréről) már nem a részt vevő tagállamok nemzeti hatóságai döntenek. Azonban a 98/415/EK határozat (5) preambulumbekzdése egyértelművé teszi, hogy a konzultációs kötelezettség nem terjed ki a nem részt vevő tagállamok hatóságai által monetáris politikájuk végrehajtásával összefüggésben hozott határozatokra (például a kamatlábakat megállapító határozatokra).

A II. melléklet adja a nemzeti jogszabálytervezetek tárgyát képező azon kérdések nem kimerítő jellegű áttekintését, amelyekről az EKB-val, korábban pedig az EMI-vel konzultációt folytattak. Ez az áttekintés remélhetőleg hasznos útmutatásul szolgál az olyan kétséges esetekben, amikor nem egyértelmű, hogy egy jogszabálytervezet a 98/415/EK határozatban megállapított konzultációs kötelezettség hatálya alá tartozik-e.

3.1 VALUTAÜGYEK ÉS FIZETŐESZKÖZÖK

Az EKB/EMI-vélemények e kérdéskörökben változatos témákkal kapcsolatos ügyeket öleltek fel. Néhány említésre méltó példa: az euro bevezetéséhez kapcsolódó intézkedések (a nemzeti fizetőeszköz redenominálása, az állami és magánadósságok redenominálása, kettős árazás, kerekítési szabályok, a nemzeti referenciaárfolyamok megváltoztatása), a törvényes fizetőeszköz, a törvényes fizetőeszköz emlékérméinek kibocsátása, a bankjegyek és érmék szerzői jogi védelme, a pénzhamisítás, a bankjegyek és érmék forgalomból történő kivonása és az elektronikus pénz kibocsátása.

3.2 NEMZETI KÖZPONTI BANKOK

Nagyszámú EKB/EMI-vélemény tartozik ebbe a körbe. Ezek olyan jogszabályokra vonatkoznak, amelyek érintik az NKB-k vagy azok döntéshozatali testületei tagjainak helyzetét és különösen függetlenségét. Számos vélemény vonatkozik az NKB-k feladataira vagy monetáris politikájára, beleértve a Szerződés 101. cikkében foglalt monetáris finanszírozás tilalmának betartását, az NKB-k devizatartalékait és a nem részt vevő tagállamok NKB-ja kötelező tartalékaira vonatkozó követelményeket. Az EKB-t/EMI-t úgyszintén gyakran kérték fel véleményadásra a nem KBER-vonatkozású NKB-feladatokra

vonatkozó jogszabálytervezetetről, különösen annak értékelése céljából, hogy e feladatok összegeyztethetőek-e a KBER célkitűzéseivel és feladataival⁶.

3.3 A MONETÁRIS, PÉNZÜGYI, BANKI, A FIZETÉSI RENDSZEREKKEL ÉS A FIZETÉSI MÉRLEGGEL KAPCSOLATOS STATISZTIKÁK GYŰJTÉSE, ÖSSZEÁLLÍTÁSA ÉS TOVÁBBÍTÁSA

Az EKB statisztikai információk gyűjtésével kapcsolatos hatásköreit az Alapokmány 5. cikke határozza meg. Az Európai Központi Bank által végzett statisztikai adatgyűjtésről szóló, 1998. november 23-i 2533/98/EK tanácsi rendelet⁷ minden tagállam tekintetében előírja, hogy „maguk szervezik meg a statisztikai adatszolgáltatást, és teljes körűen együttműködnek a KBER-ével az Alapokmány 5. cikkéből fakadó kötelezettségek teljesítésének biztosítása érdekében”. Az EKB tisztában van azzal, hogy a tagállamokban különböznek a jelentésre vonatkozó rendelkezések. Ennek eredményeként az EKB a jogszabálytervezetetről folytatott konzultáció során olyan általános jellegű észrevételeket is igyekszik tenni, amelyek felhívják a figyelmet a jogszabálytervezetben egyértelműbbé teendő kérdésekre.

3.4 FIZETÉSI ÉS ELSZÁMOLÁSI RENDSZEREK

Az e körben folytatott, korábbi konzultációk a fizetési és elszámolási rendszerek működésének számos vonatkozásához kapcsolódtak, ilyen például azok felügyelete, a nettó vagy valósídejű bruttó elszámolási alap, a nettósítási és fedezeti vonatkozások és a „nullaórás szabály”.

3.5 A PÉNZINTÉZETEKRE VONATKOZÓ SZABÁLYOK, AMENNYIBEN AZOK LÉNYEGESEN BEFOLYÁSOLJÁK A PÉNZINTÉZETEK ÉS PÉNZPIACOK STABILITÁSÁT

A 98/415/EK határozat (3) preambulumbekzdése egyértelművé teszi, hogy e kategória nem érinti a hitelintézetek prudenciális felügyeletével és a pénzügyi rendszer stabilitásával kapcsolatos politikákra vonatkozó feladatkörök jelenlegi elosztását. Ennél a kategóriánál tekintetbe kell venni az Alapokmány 25.1. cikkét is, amely úgy rendelkezik, hogy a tagállamok illetékes hatóságai „konzultálhatnak” az EKB-val a hitelintézetek prudenciális felügyeletével és a pénzügyi rendszer stabilitásával kapcsolatos közösségi jogszabályok végrehajtásáról. Azonban a 98/415/EK határozat 2. cikkének (1) bekezdésénél fogva a tagállamok akkor „konzultálnak” az EKB-val, amennyiben a jogszabálytervezet „lényegesen befolyásolja” a pénzügyi stabilitást, kivéve – az 1. cikk (2) bekezdése szerint – ha a jogszabályt kizárólag a közösségi irányelvek tagállami jogba történő átültetésére szánják.

A 98/415/EK határozat 2. cikke (1) bekezdésének utolsó francia bekezdése alapján az EKB több véleményt fogadott el a tagállami intézményi felügyeleti struktúra javasolt

⁶ Az Alapokmány 14.4 cikke alapján az NKB-k elláthatnak az Alapokmányban meghatározottaktól eltérő feladatokat is, ha a Kormányzótanács azokat nem tartja a KBER célkitűzésével és kötelezettségeivel ütközőnek.

⁷ HL L 318., 1998.11.27., 8. o.

módosításai kapcsán kért konzultációkra válaszul. Ugyancsak rendszeresen kérték konzultációra az EKB-t a hitelintézetek és pénzügyi intézmények felügyeleti rendszerének főbb módosításaival, valamint a pénzmosás elleni küzdelemre vonatkozó szabályokkal kapcsolatban. Az EKB-val gyakran konzultáltak a piacra potenciálisan fontos hatást gyakorló jogszabálytervezetekről, például az értékpapírosítási rendszereket és az értékpapírok dematerializációját érintő jogszabályokról, valamint a pénzügyi piacokat és az EKB elsődleges céljaként szereplő árstabilitást egyaránt érintő jogalkotásról is (például az inflációhoz indexált hitelekre vonatkozó rendelkezésekről).

Végül konzultáltak az EKB-val olyan különféle jogszabálytervezetekről is, amelyek potenciálisan érinthetik a tőke szabad mozgását, az árfolyampolitikát (például a javasolt „Tobin adó”), illetve egyéb, közgazdaságilag fontos jogszabálytervezetekről.

4 VÉGREHAJTÓ JOGSZABÁLYOK

4. keret

A 98/415/EK határozat 1. cikkének (2) bekezdése:

Nem tartoznak a jogszabálytervezetek körébe azok a rendelkezéstervezetek, amelyek kizárólagos célja a közösségi irányelveknek a tagállamok joganyagába történő átültetése.

A fentiek alapján a 98/415/EK határozat 1. cikkének (2) bekezdése szerint a tagállami hatóságoknak nem kell konzultálniuk az EKB-val a közösségi irányelvek nemzeti jogba való átültetéséről. E mentesítésre ésszerű magyarázat az, hogy a közösségi jogszabálytervezetéről a Szerződés 105. cikkének (4) bekezdésével összhangban már folytattak az EKB-val konzultációt, és ennél fogva szükségtelen az EKB tanácsadó szerepét kiterjeszteni azon nemzeti jogszabálytervezetekre, amelyek egyszerűen átültetik e közösségi jogszabályt. Ugyanezen az alapon az EKB véleménye az, hogy a közösségi rendeletek végrehajtását célzó nemzeti jogszabálytervezetek is részesülnek e mentesítésben, feltéve, hogy azok nincsenek a rendelet (amelyről a közösségi intézmények már konzultáltak az EKB-val) hatásától eltérő hatással az EKB hatáskörébe tartozó ügyekre.

Az EKB csak nagyon szórványosan ösztönözte a nemzeti hatóságokat az EKB-val való konzultációra olyan közösségi irányelvek nemzeti jogba való átültetése kapcsán, amelyek a KBER számára különös jelentőséggel bírnak. Ez történt például az elszámolások véglegességéről szóló irányelv⁸ és a pénzügyi biztosítékokról szóló irányelv⁹ esetében. Az e két irányelvet a nemzeti jogba átültetni szándékozó jogszabálytervezetekkel kapcsolatos,

8 A fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről szóló, 1998. május 19-i 98/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 166., 1998.6.11., 45. o.).

9 A pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásokról szóló, 2002. június 6-i 2002/47/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 168., 2002.6.27., 43. o.).

nagyszámú konzultációból származó EKB-vélemények hozzájárultak az eurorendszer műveletei jogi kereteinek megerősítéséhez, valamint a pénzügyi rendszer stabilitásához.

A tagállamok olykor saját kezdeményezésre is konzultálnak az EKB-val az irányelvek átültetését célzó jogszabálytervezetetről – még akkor is, ha arra nem kötelesek vagy arra nem kapnak ösztönzést – például olyan területeken, amelyeken az EKB-nak különleges szakértelmet tulajdonítanak. Ilyen esetekben az EKB általában örömmel nyilvánít véleményt, ha a jogszabálytervezetek a KBER/EKB feladatai és politikái vonatkozásában külön észrevételt indokolnak.

IV A KONZULTÁCIÓS ELJÁRÁS

5. keret

A 98/415/EK határozat 4. cikke:

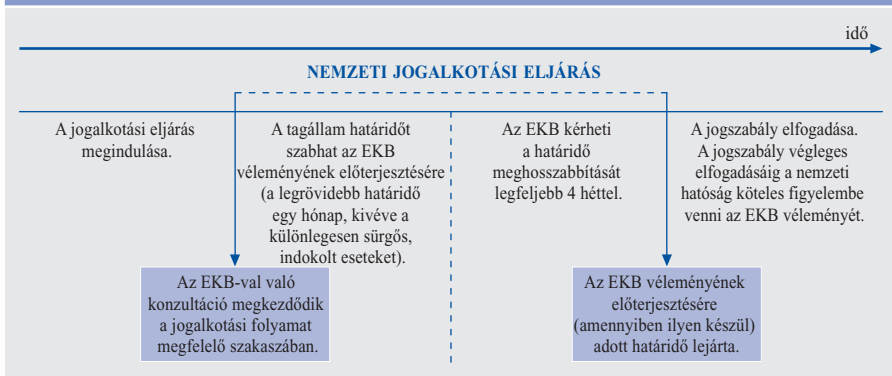
Valamennyi tagállam elfogadja a szükséges intézkedéseket, hogy ténylegesen megfeleljenek ennek a határozatnak. Ebből a célból a tagállamok biztosítják, hogy egy olyan megfelelő időpontban konzultálnak az EKB-val, amely a jogszabálytervezetet kezdeményező hatóság számára lehetővé teszi, hogy döntésének meghozatala előtt figyelembe vegye az EKB véleményét; amennyiben az adott jogszabályokat egy másik hatóság fogadja el, a tagállam gondoskodik arról, és hogy az EKB véleményét e hatóságnak is a tudomására hozzák.

1 AZ EKB-VAL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓ MEGFELELŐ IDŐPONTJA

A 98/415/EK határozat 4. cikkének második mondata előírja, hogy az EKB-val a jogalkotási folyamat során „megfelelő időpontban” kell konzultálni. Ez magával vonja, hogy a konzultációnak a jogalkotási folyamat olyan pontján kell történnie, ami megfelelő időt ad az EKB számára a jogszabálytervezetek megvizsgálására (és szükség szerinti lefordítására) és a vélemény valamennyi szükséges nyelvi változatban történő elfogadására, valamint lehetővé teszi az adott nemzeti hatóság számára az EKB véleményének a jogszabálytervezet elfogadása előtti figyelembe vételét. Amennyiben a jogszabálytervezetet nem az elfogadó hatóság készíti, a 98/415/EK határozat 4. cikke azt látszik jelezni, hogy az ilyen konzultációnak olyan időben kell történnie, amely lehetővé teszi a jogszabálytervezet kezdeményező hatóság számára annak megfontolását, hogy azt az EKB véleményével való összhang megteremtése érdekében kell-e módosítani, azaz még az elfogadó hatóságnak történő továbbítást megelőzően. A menetrendnek megfelelő időtartamot kell számításba vennie az EKB számára is a konzultációs akta megvizsgálására és véleménye előterjesztésére. Megjegyezzük, hogy a 4. cikk nem tűnik eleve azt kizárónak, hogy a nemzeti hatóságok jogalkotási eljárásaiknak megfelelően olyan lépéseket tegyenek, amelyek nem érintik a jogszabálytervezet lényegét.

A 98/415/EK határozat 3. cikkének (4) bekezdése szóhasználatából következik, hogy a tagállamok kötelesek felfüggeszteni a jogszabálytervezet elfogadási eljárását az EKB véleményének előterjesztéséig. Ez nem jelenti azt, hogy az EKB véleményének előterjesztéséig a teljes nemzeti jogalkotási folyamatot (például a parlamenti állandó bizottságok előkészítő munkáját, a nemzeti hatóságok által beterjesztett más vélemények megvitatását, stb.) fel kellene függeszteni. Inkább annyit jelent, hogy az elfogadó hatóságnak lehetőséggel kell rendelkeznie az EKB véleményének érdemben történő megfontolására az érdemi döntése meghozatala előtt. Ha az EKB-vélemény előterjesztésére határidőt szabtak (lásd a IV. fejezet 3. pontját) és e határidő lejárt, az érintett nemzeti hatóság folytathatja az elfogadási eljárást. Azonban még ilyen esetben is – és amennyiben a jogszabály

2. ábra

elfogadására még nem került sor – fennáll a nemzeti hatóságok azon kötelezettsége, hogy az EKB véleményét figyelembe vegyék.

2 A VÉLEMÉNY IRÁNTI KÉRELEM

A vélemény iránti kérelmet írásban, az EKB elnökének címezve kell benyújtani. A vélemény iránti kérelemnek az EKB elnöke általi kézhezvétele jelzi az EKB-vélemény elfogadási

3. ábra Dokumentációs követelmények

Valamennyi irat benyújtható az érintett tagállam hivatalos nyelvén (vagy egynél több hivatalos nyelvvel rendelkező tagállamok esetén azok egyikén).

Kötelező:	Ajánlott:	Választható
<ul style="list-style-type: none"> – Vélemény iránti írásbeli kérelem az EKB elnökének címezve. – A jogszabálytervezet másolati példánya. 	<ul style="list-style-type: none"> – Rövid magyarázó emlékeztető a következők bemutatásával: <ul style="list-style-type: none"> – a tárgykör és az elérni kívánt fő célkitűzés; – a nemzeti jogalkotási folyamat adott szakasza; és – a kapcsolattartó személy adatai. – Amennyiben a jogszabálytervezet nagy terjedelmű/összetett, azon rendelkezők megjelölése, amelyekkel kapcsolatban különösen várják az EKB észrevételeit. – A különleges sürgősséggel benyújtott kérelmek esetén a magyarázó emlékeztető és a konzultációra bocsátott tervezet főbb rendelkezéseinek angol nyelvű fordításának benyújtása kívánatos. 	<ul style="list-style-type: none"> – Határidő feltüntetése az EKB számára véleménye előterjesztésére.

eljárásának kezdetét. A kérelemnek tartalmaznia kell a jogszabálytervezet egy másolati példányát is. Az EKB azt javasolja, hogy a konzultáló hatóság csatoljon rövid magyarázó emlékeztetőt a következők bemutatásával: a tárgykör és az elérni kívánt fő célkitűzés; a nemzeti jogalkotási folyamat azon szakaszának megjelölése, ameddig a tervezet eljutott; valamint a kapcsolattartó személy neve és adatai. Amennyiben a jogszabálytervezet nagyszámú, különböző tárgykörré vonatkozó rendelkezést tartalmaz, az EKB azt is javasolja, hogy a konzultáló hatóság tüntesse fel azokat a rendelkezéseket, amelyekről különösen várja az EKB észrevételeit. A nemzeti hatóság jelezheti azt a határidőt is, amely az EKB rendelkezésére áll a vélemény előterjesztésére (lásd a IV. fejezet 3. pontját).

A vélemény iránti kérelem és a kísérő iratok benyújthatók az érintett tagállam hivatalos nyelven (vagy egynél több hivatalos nyelvvel rendelkező tagállamok esetén azok egyikén). A különleges sürgősséggel benyújtott kérelmek esetén (lásd a IV. fejezet 3. pontját) az EKB méltányolná, ha a magyarázó emlékeztetőt és a konzultációra bocsátott tervezet főbb rendelkezéseit angol nyelvű fordításban is megkapná. Ez lehetővé teszi az EKB számára, hogy a fordítások bevétele nélkül haladéktalanul megkezdhesse a véleménnyel kapcsolatos munkát. Azonban az EKB-vélemény iránti kérelem az ilyen fordítás hiánya miatt nem szenvedhet késedelmet.

3 HATÁRIDŐK

6. keret

A 98/415/EK határozat 3. cikke:

- (1) A tagállamok jogszabálytervezetet készítő hatóságai, amennyiben szükségesnek tartják, határidőt szabhatnak az EKB-nak véleménye előterjesztésére, amely azonban nem lehet rövidebb, mint az értesítésnek az EKB elnöke általi kézhezvételétől számított egy hónap.*
- (2) Különleges sürgősség esetén e határidő lerövidíthető. Ebben az esetben a konzultáló hatóságnak közölnie kell a sürgősség indokait.*
- (3) Az EKB kellő időben kérheti a határidő legfeljebb további négy héttel történő meghosszabbítását. E kérést a konzultáló hatóságok alapos indok nélkül nem utasíthatják el.*
- (4) A vélemény előterjesztésének a határidő lejártával történő elmaradása további eljárásában nem akadályozza a konzultáló nemzeti hatóságot. Amennyiben az EKB véleményét a határidő lejártát követően kapják kézhez, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy ezt a 4. cikkben említett hatóságok tudomására hozzák.*

A tapasztalatok azt mutatják, hogy egy EKB-vélemény elfogadásának szokásos időtartama hat hét, bár az eljárás tarthat hosszabb ideig is. Egy adott vélemény elfogadásához szükséges időtartam nyilvánvalóan változik az érintett jogszabálytervezetek természetének, összetettségének és érzékenységének megfelelően.

A 98/415/EK határozat 3. cikkének (1) bekezdése szerint a jogszabályt készítő tagállami hatóságok az EKB véleményének előterjesztésére határidőt adhatnak, ha azt szükségesnek ítélik. Azonban e határidő az értesítés kézhezvételétől számított egy hónapnál rövidebb nem lehet.

A tapasztalat azt mutatja, hogy a tagállamok némelykor ezen egy hónapos határidőt főszabályként, nem pedig legrövidebb időtartamként értelmezik. Az EKB-vélemények elkészítéséhez és elfogadásához szükséges idő figyelembe vételével a gyakorlatban az egy hónapos határidő rendkívül rövidnek bizonyult. A legrövidebb időtartamot ezért olyan esetekre kell korlátozni, amelyekben sürgetően szükséges, hogy az EKB egy hónapon belül fogadja el véleményét.

A 98/415/EK határozat 3. cikkének (2) bekezdése alapján különleges sürgősség esetén e határidő lerövidíthető. E rendkívül kivételes esetekben a konzultáló hatóságnak kifejezetten meg kell jelölnie a sürgősség indokait. Ezen túlmenően az EKB ilyen esetekben is méltányolná, ha a magyarázó emlékeztetőt és a konzultációra bocsátott tervezet főbb rendelkezéseit angol nyelvű fordításban is megkapná. Azonban az EKB-vélemény iránti kérelem az ilyen fordítás hiánya miatt nem szenvedhet késedelmet.

A 98/415/EK határozat 3. cikkének (3) bekezdése szerint, amennyiben a konzultáló hatóság határidőt szabott, az EKB megfelelő időben kérheti e határidő legfeljebb további négy héttel történő meghosszabbítását. A 3. cikk (3) bekezdése előírja, hogy e kérést a konzultáló hatóság alapos indok nélkül nem utasíthatja el.

A 98/415/EK határozat 3. cikkének (4) bekezdése előírja, hogy „a vélemény előterjesztésének a határidő lejártával történő elmaradása további eljárásában nem akadályozza a konzultáló nemzeti hatóságot”. Ez annyit jelent, hogy a határidő lejártával az adott hatóság folytathatja a jogszabálytervezet elfogadási eljárását, amelyet az EKB-konzultáció idejére felfüggesztettek. Azonban amennyiben a jogszabály végleges elfogadására még nem került sor, a konzultáló hatóság továbbra is köteles figyelembe venni az EKB véleményét (és köteles felhívni arra az elfogadó hatóság figyelmét, ha két különböző hatóságról van szó).

4 A KÉZHEZVÉTEL IGAZOLÁSA

Amint a vélemény iránti kérelmet kézhez veszik, a konzultáló hatóságnak megküldik a kézhezvétel igazolását, a konzultációs kérelem nyelvén. Olyan esetekben, amikor a tagállam úgy konzultál az EKB-val, hogy arra egyértelmű kötelezettsége nem áll fenn, ez a kézhezvétel igazolásában feltüntetésre kerül annak jelzésével, hogy az EKB-nak mindazonáltal vannak-e különös észrevételei, amelyet egy EKB-vélemény útján fog közölni.

A kísérő iratokat és az angol nyelvű fordításokat megküldik a Kormányzótanács és az EKB Általános Tanácsa tagjainak. Ez lehetővé teszi számukra, hogy a kezdetektől megismerjék a konzultációs aktát és olyan helyzetben lehessenek, hogy azonnali észrevételeket tegyenek, amikor a vélemény tervezetét észrevételezés céljából számukra benyújtják.

5 A VÉLEMÉNY ELFOGADÁSA

A vélemény tervezetét annak az Igazgatóság általi jóváhagyását követően a Kormányzótanács elé terjesztik elfogadásra. A vélemény az EKB jogi eszköze, és azt szabály szerint a Kormányzótanács fogadja el.

Az Általános Tanács tagjai szintén részt vesznek a döntéshozatal folyamatában. Míg az EKB-vélemények elfogadásáért felelős döntéshozó testület a Kormányzótanács, az Általános Tanács hozzájárul az EKB tanácsadó feladataihoz.

6 A NYELVI REZSIM

A nemzeti hatóságok által kért véleményeket az adott tagállam hivatalos nyelvén (vagy több hivatalos nyelv esetén a konzultációs kérelem nyelvén) és angol nyelven fogadják el.

7 A VÉLEMÉNY ÁTADÁSA ÉS ANNAK TOVÁBBI MEGFONTOLÁSA

Az elfogadást követően a véleményt az EKB elnöke vagy alelnöke által írt levél kíséretében továbbítják a konzultáló hatóságnak az adott tagállam hivatalos nyelvén (vagy több hivatalos nyelv esetén a konzultációs kérelem nyelvén).

A 98/415/EK határozat 4. cikke előírja, hogy a kezdeményező hatóságnak figyelembe kell vennie az EKB véleményét érdemi döntése meghozatala előtt. A konzultáló hatóságnak az EKB véleményére fel kell hívnia az elfogadó hatóság figyelmét is, amennyiben az eltér a jogszabályt előkészítő hatóságtól.

A döntéshozatali folyamat befejeződését követően az EKB méltányolja a jogszabály véglegesen elfogadott szövege egy példányának megküldését.

8 KÖZZÉTÉTEL

A Kormányzótanács fokozatosan kiterjesztette átláthatósági politikáját a nemzeti hatóságokkal folytatott konzultációk vonatkozásában. Kezdetben a 98/415/EK határozat keretében kiadott véleményeket az EKB nem tette közzé. Minden vélemény utolsó bekezdésében az EKB közölte, hogy nem ellenzi a véleménynek a konzultáló nemzeti hatóság általi közzétételét, de azt a szóban forgó hatóság mérlegelésére bízta. A 2002. szeptember és 2005. január között a 98/415/EK határozat keretében kiadott véleményeket elfogadásuk után hat hónappal tették közzé, a szakpolitikai szempontból fontos vélemények kivételével, amelyeket az EKB honlapján azonnal közzétettek. 2005. január óta minden EKB-véleményt közzétettek az EKB honlapján, közvetlenül annak a konzultáló hatóság részére történő továbbítását követően, amennyiben nem álltak fenn olyan különleges indokok, amelyek az azonnali közzététel ellen szóltak. Amennyiben ilyen okok állnak fenn, a véleményt legkésőbb az elfogadását követő hat hónappal teszik közzé.

V A KONZULTÁCIÓS KÖTELEZETTSÉG TELJESÍTÉSE

Az EKB-val történő konzultációs kötelezettség teljesítésének biztosítása érdekében a 98/415/EK határozat 4. cikke előírja, hogy a tagállamok tegyék meg a szükséges intézkedéseket a határozatnak való tényleges megfelelés biztosítására. A KBER szorosan figyelemmel kíséri az EKB hatáskörébe tartozó nemzeti jogszabálytervezetek terén a hazai jogalkotási fejleményeket, valamint az NKB-k és az EKB belső jelentésekben számolnak be a nemzeti hatóságok EKB hatáskörébe tartozó jogszabálytervezetekről fennálló konzultációs kötelezettségének teljesítéséről.

VI A KONZULTÁCIÓ ELMARADÁSÁNAK JOGKÖVETKEZMÉNYEI

Az EKB-val a hatáskörébe tartozó nemzeti jogszabálytervezetekről történő konzultáció elmulasztása a 98/415/EK határozat megsértése, és az a Bíróság előtti jogsértési eljárásokhoz vezethet. Az ilyen eljárásokat az Európai Bizottság indítja meg az érintett tagállam ellen, a Szerződés 226. cikke alapján¹⁰. A 98/415/EK határozat alapján fennálló konzultációs kötelezettség pontosan meghatározott és feltétlen, ami azt jelenti, hogy arra az egyének nemzeti bíróságuk előtt hivatkozhatnak. Az EKB ismeretei szerint eddig nemzeti bíróságoktól nem kértek döntést az EKB-val való konzultáció mellőzésével elfogadott nemzeti rendelkezés érvényessége vagy végrehajthatósága tekintetében, és ezidáig előzetes döntéshozatal iránti kérelmet sem terjesztettek e vonatkozásban a Bíróság elé. Azonban a Bíróságtól ismétlődően kérnek döntéshozatalt az Európai Bizottság egyes közösségi jogszabályok által előírt előzetes értesítése nélkül elfogadott nemzeti rendelkezések végrehajthatóságáról¹¹.

Ezekben az esetekben a Bíróság kimondta, hogy a lényeges eljárási követelmények megsértésével elfogadott nemzeti rendelkezések az egyénekkel szemben nem végrehajthatók. Ugyancsak megszüлдült a Bíróság esetjogában, hogy a nemzeti jogban rendszerint rendelkezésre álló minden jogorvoslatnak nyitva kell állnia a közösségi jog alapján követelést érvényesíteni kívánó peres felek előtt¹². Azon tagállamokban, amelyekben az egyének jogosultak eljárást kezdeményezni egy nemzeti jogszabály súlyos eljárási hiba alapján történő megsemmisítése iránt, azoknak jogosultaknak kell lenniük a közösségi jog alapvető eljárási követelménye – mint az EKB-val folytatott előzetes konzultáció – megsértésével elfogadott nemzeti jogszabály megsemmisítésének kezdeményezésére is. A tagállamoknak tudatában kell lenniük azon kockázatnak, hogy a Bíróság esetjoga az egyéneket arra indíthatja, hogy egy nemzeti bíróság előtt eljárást indítsanak azzal a céllal, hogy a 98/415/EK határozat alapján fennálló konzultációs kötelezettség megsértésével elfogadott nemzeti jogszabály érvényességét vagy végrehajthatóságát érintő bírósági határozatot kapjanak.

10 Ha egy szabályozói hatáskörrel felruházott NKB mulasztja el a 98/415/EK határozattal összhangban történő konzultációt, az EKB saját maga indíthat jogsértési eljárást a Szerződés 237. cikkének d) pontja és az Alapokmány 35.6. pontja alapján.

11 Lásd többek között: a 174/84 sz. *Bulk Oil*-ügy (EBHT 1986, 559. o.); a 380/87 sz. *Enichem Base*-ügy (EBHT 1989, 2491. o.); C-194/94 sz. *CIA Security International*-ügy (EBHT 1996, I-2201. o.); C-226/97. sz. *Lemmens-ügy* (EBHT 1998, I-3711. o.); C-235/95sz. *AGS Assedic Pas-de-Calais*-ügy (EBHT 1998, I-4531. o.); C-443/98 sz. *Unilever*-ügy (EBHT 2000, I-7535. o.); C-159/00 sz. *Sapod Audic*-ügy (EBHT 2002, I-5031. o.)

12 Lásd például a 158/80 sz. *Rewe*-ügy (EBHT 1981, 1805. o.)

MELLÉKLET

1 A TANÁCS HATÁROZATA (1998. JÚNIUS 29.) A NEMZETI HATÓSÁGOKNAK AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANKKAL A JOGSZABÁLYTERVEZETEKRŐL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓJÁRÓL (98/415/EK)¹³

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 105. cikke (4) bekezdésére, és az ahhoz csatolt, a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányáról szóló jegyzőkönyv 4. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára¹,

tekintettel az Európai Parlament véleményére²,

tekintettel az Európai Monetáris Intézet véleményére³,

a Szerződés 106. cikkének (6) bekezdésében és az említett jegyzőkönyv 42. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően,

(1) mivel az Európai Központi Bank (EKB) akkor jön létre, amikor az Igazgatótanácsát kinevezik;

(2) mivel a Szerződés előírja, hogy a nemzeti hatóságoknak konzultálniuk kell az EKB-val az EKB hatáskörébe tartozó valamennyi jogszabálytervezettel kapcsolatban; mivel e konzultáció kereteit és feltételeit a Tanács állapítja meg;

(3) mivel a tagállamok hatóságainak az EKB-val való konzultációs kötelezettsége nem érinti e hatóságoknak az e tervezetekben említett ügyekkel kapcsolatos felelősségét; mivel a Szerződés 105. cikke (4) bekezdésének megfelelően a tagállamoknak konzultálniuk kell az EKB-val az EKB hatáskörébe tartozó valamennyi jogszabálytervezetről; mivel az egyes területek e határozat 2. cikkében foglalt listája nem teljes; mivel e határozat 2. cikkének hatodik francia bekezdése nem érinti a hitelintézetek szakmai felügyeletével és a pénzügyi rendszer stabilitásával kapcsolatos politikákra vonatkozó feladatkörök jelenlegi elosztását;

(4) mivel a Központi Bankok Európai Rendszerének (KBER) monetáris funkcióit és tevékenységét a KBER és az EKB alapokmánya határozza meg; mivel a résztvevő tagállamok központi bankjai a KBER szerves részét képezik, és az EKB iránymutatásainak és utasításainak megfelelően kell eljárniuk; mivel a gazdasági és monetáris unió (EMU) harmadik szakaszában részt nem vevő tagállamok hatóságainak konzultálniuk kell az EKB-val a monetáris politika eszközeivel kapcsolatos jogszabálytervezetetről;

(5) mivel mindaddig, amíg egyes tagállamok nem vesznek részt a KBER monetáris politikájában, e határozat nem érinti az e tagállamok hatóságai által a saját monetáris politikájuk végrehajtásával összefüggésben hozott döntéseket;

---

¹³ HL L 189., 1998.7.3., 42. o.

(6) mivel az EKB-val folytatott konzultáció nem hosszabbíthatja meg aránytalanul a tagállamokban a jogszabályok elfogadására irányuló eljárásokat; mivel az EKB számára a véleménye előterjesztésére nyitva álló határidőknek lehetővé kell tenniük, hogy az EKB a szükséges körültekintéssel vizsgálja meg a hozzá benyújtott szövegeket; mivel különlegesen sürgős esetekben, amelyeket igazolni kell, például a piac érzékenységekor, a tagállamok szabhatnak olyan határidőt, amely egy hónapnál rövidebb, és tükrözi a helyzet sürgősségét; mivel a nemzeti hatóságok és az EKB közötti párbeszédnek különösen az ilyen esetekben lehetővé kell tennie mindkét fél érdekeinek figyelembevételét;

(7) mivel a Szerződéshez csatolt 11. jegyzőkönyv 5. és 8. pontjának megfelelően e határozat Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságában nem alkalmazható mindaddig, amíg e tagállam be nem lép az EMU harmadik szakaszába;

(8) mivel a 93/717/EK határozat⁴ és a Szerződés 1091. cikkének (2) bekezdése alapján a nemzeti hatóságoknak az EKB létrehozásának időpontjától az EMU harmadik szakaszának kezdetéig tartó időszakban konzultálniuk kell az EKB-val,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

(1) E határozat alkalmazásában:

„részt vevő tagállam”: az a tagállam, amely a közös valutát a Szerződésnek megfelelően bevezette;

„jogszabálytervezet”: valamennyi olyan rendelkezés, amely jogilag kötelezővé válna, és egy tagállam területén általánosan alkalmazva nem meghatározott számú esetre állapít meg szabályokat és nem meghatározott számú természetes és jogi személy a címzettje.

(2) Nem tartoznak a jogszabálytervezetek körébe azok a rendelkezéstervezetek, amelyek kizárólagos célja a közösségi irányelveknek a tagállamok joganyagába történő átültetése.

2. cikk

(1) A tagállamok hatóságai konzultálnak az EKB-val valamennyi olyan jogszabálytervezettel kapcsolatban, amely a Szerződés alapján az EKB hatáskörébe tartozik, és különösen a következőkről:

- valutaügyek,
- fizetőeszközök,
- nemzeti központi bankok,

- a monetáris, pénzügyi, banki, fizetési rendszerrel és fizetési mérleggel kapcsolatos statisztikák gyűjtése, összeállítása és továbbítása,
- fizetési és elszámolási rendszerek,
- a pénzintézetekre vonatkozó szabályok, amennyiben azok lényegesen befolyásolják a pénzintézetek és pénzüpiacok stabilitását.

(2) Ezen túlmenően, a nem résztvevő tagállamok hatóságainak konzultálniuk kell az EKB-val a monetáris politika eszközeire vonatkozó bármely jogszabálytervezetről.

(3) Az EKB bármely jogszabálytervezet kézhezvételét követően azonnal tájékoztatja a konzultáló hatóságot, hogy véleménye szerint hatáskörébe tartozik-e a rendelkezés.

3. cikk

(1) A tagállamok jogszabálytervezetet készítő hatóságai, amennyiben szükségesnek tartják, határidőt szabhatnak az EKB-nak véleménye előterjesztésére, amely azonban nem lehet rövidebb, mint az értesítésnek az EKB elnöke általi kézhezvételétől számított egy hónap.

(2) Különleges sürgősség esetén e határidő lerövidíthető. Ebben az esetben a konzultáló hatóságnak közölnie kell a sürgősség indokait.

(3) Az EKB kellő időben kérheti a határidő legfeljebb további négy héttel történő meghosszabbítását. E kérést a konzultáló hatóságok alapos indok nélkül nem utasíthatják el.

(4) A vélemény előterjesztésének a határidő lejártával történő elmaradása további eljárásában nem akadályozza a konzultáló nemzeti hatóságot. Amennyiben az EKB véleményét a határidő lejártát követően kapják kézhez, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy ezt a 4. cikkben említett hatóságok tudomására hozzák.

4. cikk

Valamennyi tagállam elfogadja a szükséges intézkedéseket, hogy ténylegesen megfeleljenek ennek a határozatnak. Ebből a célból a tagállamok biztosítják, hogy egy olyan megfelelő időpontban konzultálnak az EKB-val, amely a jogszabálytervezetet kezdeményező hatóság számára lehetővé teszi, hogy döntésének meghozatala előtt figyelembe vegye az EKB véleményét; amennyiben az adott jogszabályokat egy másik hatóság fogadja el, a tagállam gondoskodik arról, és hogy az EKB véleményét e hatóságnak is a tudomására hozzák.

5. cikk

(1) Ezt a határozatot 1999. január 1-jétől kell alkalmazni.

(2) A 93/717/EK határozat 1999. január 1-jén hatályát veszti.

6. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Luxembourgban, 1998. június 29-én

a Tanács részéről

az elnök

R. COOK

¹ HL C 118., 1998.4.17., 11. o.

² HL C 195., 1998.6.22.

³ 1998. április 6-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁴ HL L 332., 1993.12.31., 14. o.

2 AZON JOGSZABÁLYTERVEZETEK TÁRGYKÖREINEK ÁTTEKINTÉSE, AMELYEKSEL KAPCSOLATBAN AZ EKB-VAL ÉS KORÁBBAN AZ EMI-VEL KONZULTÁCIÓT FOLYTATTAK

	<i>Vélemény száma</i>
Valutaügyek és fizetőeszközök	
Elektronikus kereskedelem	
– elektronikus fizetések és elektronikus pénzeszközök	CON/2000/11
– elektronikus pénz kibocsátása	CON/2002/1
Eurobankjegyek és -érmék	CON/2004/28, CON/2004/17, CON/2003/29, CON/2001/1, CON/1997/4, CON/1994/1
– bankjegyek és érmék forgalomba hozatala/szétosztása	CON/2004/28, CON/1999/14
– forgalomba hozott emlékérmék	CON/2002/12, CON/2000/13, CON/1999/12, CON/1999/10, CON/1998/18
– bankjegyek kereskedelmi utánzatai	CON/1996/13
– az eurobankjegyek és -érmék előszállítása	CON/2001/21, CON/2001/14
– a bankjegyek és érmék kibocsátása	CON/2002/7, CON/2000/14, CON/1999/10, CON/1999/3, CON/1997/18
– tengerentúli megyék	CON/1998/9
Az euro bevezetése	CON/2001/37, CON/2001/29, CON/2001/19, CON/2001/9, CON/2001/1, CON/2000/25, CON/2000/22, CON/2000/21, CON/2000/15, CON/1999/10, CON/1999/2, CON/1998/48, CON/1998/42, CON/1998/36, CON/1998/31, CON/1998/23, CON/1998/19, CON/1998/18, CON/1998/11, CON/1998/9, CON/1998/8, CON/1998/6,

14 A 2. melléklet az olyan jogszabálytervezetek tárgyköreinek nem kimerítő jellegű áttekintését tartalmazza, amelyekkel kapcsolatban az EKB-val (és korábban az EMI-vel) konzultációt folytattak.

	<i>Vélemény száma</i>
	CON/1998/2, CON/1998/1, CON/1997/30, CON/1997/24, CON/1997/18, CON/1997/17
– az euro bevezetésével kapcsolatos kiegészítő intézkedések	CON/1998/8, CON/1998/1
– nemzeti fizetőeszközben denominált bankjegyek és érmék	CON/2002/31, CON/2002/15, CON/2002/6, CON/2001/26, CON/2001/20, CON/2001/1
– alapkamatláb és referenciakamatláb	CON/1998/59
– pénzcseré	CON/2001/26, CON/2001/15, CON/2001/7, CON/2001/1
– részvények dematerizálása az euróra való átállás során	CON/1999/4
– diszkontráta	CON/1997/24
– kettős árazás	CON/1998/8
– az euro átváltási árfolyama	CON/1997/12
– devizaműveletek	CON/2004/34, CON/2003/29,
– törvényes fizetőeszköz	CON/2004/17, CON/2003/29, CON/2002/31, CON/2002/12, CON/2002/6, CON/2001/20, CON/2001/1, CON/2000/29, CON/2000/17
– vállalati részvények redenominálása	CON/1998/11
– pénzügyi eszközök redenominálása	CON/1997/17
– nemzeti fizetőeszköz redenominálása	CON/2002/31, CON/2001/1, CON/1998/18
– állami és magánadósságok redenominálása	CON/1998/19, CON/1998/11
– kerekítési szabályok	CON/2002/15, CON/1998/48, CON/1998/19, CON/1998/1
– az euroérmék műszaki előírásai	CON/2000/29, CON/2000/13

Vélemény száma

Az euro védelme

- szerzői jogok CON/2002/26, CON/1999/12, CON/1998/18
- hamisítás CON/2003/29, CON/2002/26, CON/2002/17, CON/2001/40, CON/2001/22, CON/2001/16, CON/2000/16, CON/1999/10
- az eurobankjegyek és -érmék újra forgalomba hozatala CON/2004/8

Nemzeti központi bankok

Számvitel, beszámolás és könyvvizsgálat

- számviteli rendszer CON/2002/7, CON/1998/62
- éves beszámolók CON/1998/62, CON/1998/35
- nemzeti könyvvizsgálat CON/2002/22

A döntéshozatali testületek tagjai

- szakmai titoktartás CON/2003/3, CON/2000/26, CON/1998/6, CON/1997/26, CON/1997/25, CON/1996/5
- a hivatali idő biztonsága CON/2003/28, CON/1998/7, CON/1998/5
- hivatali idő CON/1997/26, CON/1997/25
- hivatali idő CON/2004/16, CON/1997/15, CON/1997/10
- szavazati jogok CON/1997/25

A KBER feladatai

- CON/2003/27, CON/2002/16, CON/2000/7, CON/1998/5, CON/1997/18, CON/1997/8, CON/1996/10, CON/1994/1

Függetlenség

- CON/2004/1, CON/2003/27, CON/2003/22, CON/2002/14, CON/2001/28, CON/2001/17, CON/1999/16, CON/1998/38, CON/1998/13, CON/1998/6, CON/1997/32, CON/1997/8

	<i>Vélemény száma</i>
– a kormánnyal való kapcsolat	CON/2002/7, CON/1997/25, CON/1997/8, CON/1996/10, CON/1995/11
– a parlamenttel való kapcsolat	CON/2001/17, CON/1998/6, CON/1997/26, CON/1996/5, CON/1996/4
– az NKB-nál tartott állami számla	CON/1994/6
Kötelező tartalékok	CON/1998/62, CON/1998/47, CON/1998/43, CON/1998/41, CON/1995/2, CON/1994/5
Monetáris politika	CON/2002/21
Nem KBER-feladatok	CON/1997/3, CON/1997/2, CON/1996/16
Részvétel a nemzetközi monetáris intézményekben	CON/1997/16, CON/1997/10
Árstabilitás	CON/2002/27, CON/1998/5, CON/1997/30, CON/1997/20, CON/1997/10, CON/1995/11
A monetáris finanszírozás tilalma	CON/1998/45, CON/1995/14
Prudenciális felülvizsgálat	CON/2003/23, CON/2003/7, CON/1995/15, CON/1994/11
Devizatartalékok és aranyban tartott tartalékok	CON/2004/6, CON/2000/17, CON/1998/22, CON/1996/16
Az NKB-k alapokmányai	CON/2003/29, CON/2003/15, CON/2003/4, CON/2002/7, CON/2000/15, CON/2000/7, CON/1998/25, CON/1999/18, CON/1998/13, CON/1998/12, CON/1998/7, CON/1994/1
– költségvetési jogi rendelkezések	CON/2002/31, CON/2002/30, CON/2001/17, CON/1997/26
– tengerentúli megyék működése és szervezete	CON/1999/20
Az államháztartás részére adott, biztosítéki fedezet nélküli, napközbeni hitelkeret	CON/1997/8

Vélemény száma

A monetáris, pénzügyi, banki, a fizetési rendszerekkel és a fizetési mérleggel kapcsolatos statisztikák gyűjtése, összeállítása és továbbítása

Fizetési mérleggel kapcsolatos statisztikák

CON/2003/8, CON/2002/29,
CON/2002/21, CON/1998/45

Általános statisztikák

– statisztikák gyűjtése

CON/2004/24, CON/2002/29,
CON/2002/21, CON/2000/28,
CON/1999/22, CON/1998/30,
CON/1998/28, CON/1995/6

– kamatfeltételek közzététele

CON/2002/28

Monetáris és banki statisztikák

CON/2004/2, CON/1998/30

Jelentési kötelezettségek

CON/2003/1, CON/2002/29,
CON/2002/2

Az NKB statisztikai feladatai

CON/2003/8, CON/2002/28,
CON/1998/45, CON/1997/12,
CON/1996/5, CON/1996/4,
CON/1995/11

Fizetési és elszámolási rendszerek

Fedezet, nettósítás, repók

CON/2004/27, CON/1998/42,
CON/1998/29, CON/1998/25,
CON/1996/5, CON/1995/13,
CON/1995/12

Fizetéseképtelenségi eljárások

– „nullaórás” szabály

CON/1998/9, CON/1998/3,
CON/1996/4

Értékpapíron fennálló zálogjog

CON/1995/12

Fizetési rendszerek felügyelete

CON/2003/15, CON/1998/3,
CON/1996/10, CON/1996/4

Fizetési rendszerek – általános

CON/2003/15, CON/2003/14,
CON/2002/1, CON/1998/9,
CON/1998/3, CON/1997/4

	<i>Vélemény száma</i>
Értékpapír-elszámolási rendszerek – általános	CON/1998/42, CON/1998/9, CON/1998/3
TARGET	CON/2001/5, CON/2000/5, CON/1999/19, CON/1999/13, CON/1999/9
– RTGS-rendszer	CON/1995/12
Átruházható értékpapírok	CON/2004/22
A pénzügyi intézetekre annyiban alkalmazandó szabályok, amennyiben azok lényegesen befolyásolják a pénzügyi intézetek és pénzügyi piacok stabilitását	
Hitelintézetek	CON/2003/25, CON/2001/35 CON/1998/25
Pénzügyi közvetítő szervezetek	CON/2003/25, CON/2001/35
Pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodások	CON/2004/27, CON/2003/11, CON/2003/2, CON/2002/8, CON/1998/26, CON/1997/6, CON/1996/15
A pénzügyi szolgáltatások ombudsmana	CON/2003/24
Hitelintézetek által nyújtott, az inflációhoz indexált hitelek	CON/2004/20
Pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása	CON/2003/25, CON/2002/24, CON/2002/5, CON/2002/4, CON/1997/4
A tőke szabad mozgásának alapelve	CON/1995/15
– valutaváltási adó	CON/2004/34
A pénzügyi piacok stabilitása	CON/2002/1, CON/2001/35, CON/1998/42, CON/1997/4, CON/1997/2, CON/1997/3, CON/1994/11
– tőzsdén kívüli piacok	CON/2003/7

	<i>Vélemény száma</i>
Értéktőzsdék	CON/1999/4, CON/1997/21, CON/1994/11
A hitelintézetek és pénzügyi intézmények felülvizsgálata	CON/2004/21, CON/2003/24, CON/2003/19, CON/2002/18, CON/2001/35, CON/1997/2
Monetáris politikai eszközök	
A nem részt vevő tagállamok monetáris politikai eszközei	CON/1995/17, CON/1997/27
– a központi bank információs rendszere, valamint az adatszolgáltatás módja és határideje	CON/2004/33
– elektronikus pénzügyintézetek	CON/2004/25
– kötelező tartalék követelmények	CON/2004/29
– statisztikai felmérések programja	CON/2004/36
– a pénzügyi piacok felülvizsgálata	CON/2004/31

